

РЕШЕНИЕ

№ 64

гр. Благоевград, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на седми февруари през
две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: К. Аршинков

Членове: Атанас Маскръчки
Диана Узунова

при участието на секретаря Мариела Палова
в присъствието на прокурора Н. Г. С.

като разгледа докладваното от К. Аршинков Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20241200600033 по описа за 2024 година

С присъда № 500478/11.07.2023 год., постановена по н.о.х.д. № 20/2021 год. на Районен съд - Разлог, подсъдимият И. Ф., ..., е признат за виновен в това, че на 08.08.2020 год., около 09.20 часа, в района на жилищна сграда „П.л.“, находяща се в гр. Б., обл. Б., ул. „Г.“ №9, е извършил непристойни действия, грубо нарушаващи общественя ред и изразяващи явно неуважение към обществото /говорил на висок глас, крещял, нарекъл В.Д.М. от гр. Б. „е.“, ударил с ръка по лицето Ф.Х.Н. от гр. Б., отказал да съдейства на полицейските служители, пристигнали на място по сигнал като многократно отказал да им предостави документ за самоличност, нарекъл полицейските служители „м.“, блъснал К.Г.М. – полицай при РУ – Б. и му казал „е.“/, като деянието е съпроводено със съпротива срещу органи на властта, изпълняващи задълженията си по опазване на общественя ред /извиване и размахване на ръцете с цел да не допусне полицейските служители М. и Х. да му поставят белезници/ и по своето съдържание се отличава с изключителен цинизъм и дързост /отправяне на ругатни и обиди и блъскане на полицейските служители от РУ – Б./, представляващо престъпление по чл.325, ал.2 във вр. с

ал.1 от НК, поради което и на основание посочената разпоредба във вр. с чл.54 от НК е осъден да изтърпи наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 /шест/ месеца, чието ефективно изтърпяване на основание чл.66, ал.1 от НК е отложено за изпитателен срок от 3 /три/ години, считано от влизане в сила на присъдата.

На основание чл.189, ал.3 от НПК подсъдимият Ф. е осъден да заплати по сметка на ОД на МВР – Благоевград сумата от 370 /триста и седемдесет/ лева съдебни разноси, а по сметка на РРС сумата от 5 /пет/ лева държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

Срещу посочената присъда в законния срок е депозирана жалба от защитника на подсъдимия Ф., с допълнителни съображения към нея, с която се оспорва законосъобразността и обосноваността ѝ. Поставените акценти са по отношение на причините, поради които се е стигнало до конфликтната ситуация и свързани със спорове между семейството на Ф. и останалите членове на етажната собственост, поради което и след като е установил, че е „предаден“ от присъстващата на общото събрание на ЕС адвокат Златкова, реагирал силно емоционално. Сочат се и допуснати процесуални нарушения, съществено опорочаващи атакувания съдебен акт като липсата на мотиви към присъдата, както и несъответен превод от страна на преводача по отношение на англо говорящите свидетели в хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд. Искане се отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която Ф. напълно бъде оправдан по повдигнатото му обвинение по чл.325, ал.2 от НК.

В педоарията си пред въззивната инстанция защитникът на Ф. поддържа жалбата като отново акцентира върху предиосторията на отношенията между членовете на ЕС, които в крайна сметка довели до силна емоционална реакция от подсъдимия, който се считал предаден и застрашен от това да бъде изхвърлен на улицата. В този смисъл се приема, че макар и обективно да е осъществил състава на хулиганството, липсва субективния елемент на престъплението. Адвокатът счита, че липсва и съпротива срещу полицейските служители от страна на неговия доверител, който поради езиковите различия не ги е разбирал. Фактически не би могло да има съпротива от негова страна и с оглед на възрастта му и физическите качества на много по-младите и силни полицаи. Навеждат се аргументи и за

изпитваните от Ф. емоции по повод напълно несправедливата присъда от РРС, като се критикува същата с аргументи, че е недопустимо такова правосъдие в страна, членка на Европейския съюз. Освен оправдаването на жалбоподателя, при условията на алтернативност се иска и преквалифициране на извършеното от него по основния състав на престъплението „хулиганство“ с произтичащите от това правни последици.

В собствената си пледоария жалбоподателя И. Ф. разказва за случилия се инцидент от негова гледна точка, отново с акцент върху изпитваните емоции по повод несправедливите от негова гледна точка опити да бъде изхвърлен от собственото си жилище, както и липсата на съпротива срещу разпорежданията на полицейските служители. Не отрича употребата на нецензурни изрази, но на руски език, които е смятал, че „българите няма да разберат“. Оправдава поведението си с изпитваната емоция. Иска пълното си оправдаване по тези причини, което повтаря и в предоставената му последна дума.

Представителят на Окръжна прокуратура – Благоевград оспорва аргументацията във въззивната жалба като намира, че в мотивите към присъдата са изложени убедителни разсъждения, които на база на годни доказателства са установили вината на подсъдимия. Отделно от това и наложеното му наказание е справедливо и присъдата не се нуждае от корекция и в тази насока.

Въззивният съд, след цялостна проверка на атакувания съдебен акт съобразно изискванията на чл.314 от НПК и собствен анализ на събрания по делото доказателствен материал, намира депозираната жалба от името на подсъдимия Ф. за частично основателна.

По отношение на възприетата фактическа обстановка следва да се отбележи, че първата съдебна инстанция правилно е отчела значението и тежестта на събраните доказателства, кредитирайки болшинството от тях по разбираеми и логични съображения, съответно е отхвърлила показанията на заинтересовани от изхода на делото свидетели. При оценъчната дейност на съда относно доказателствената съвкупност липсват допуснати нарушения, които да се отразяват на възприетите по делото факти. С тези уточнения може да се приеме, че на 08.08.2020 год. към 09.00 часа се организирано провеждането на общо събрание на етажните собственици в жилищна сграда

„П.л.“, находяща се в гр. Б., ул. „Г.“ №9. Жалбоподателят Ф., който е ..., притежавали със съпругата си Е.С. ап.№46 в посочената сграда. Точка от дневния ред на насроченото събрание включвала отстраняването на семейството на Ф. от сградата за срок от две години. Към 09.20 часа Ф. и съпругата му дошли на общото събрание и веднага започнал да крещи и изразява достатъчно ясно за присъстващите недоволството си от неговото провеждане. На събранието се извършвал видеозапис и подсъдимият се опитал да вземе видеокамерата, на което му попречил св. Д.. Отделно от това Ф. обикалял присъстващите и искал да му представят пълномощни, въпреки обяснението на управителя на ЕС В.М., че лично е проверил качеството на всички присъстващи, включително и пълномощните им. В резултат на това Ф. се обърнал към М. и го нарекъл „е.“. Продължил да крещи и на останалите като приближавайки се към друг член на събранието в лицето на Ф.Х.Н., му ударил шамар по лицето. Впоследствие насочил агресията си към св. В.З., считайки, че щом в качеството и на адвокат му е давала консултация в по-ранен момент, не може да представлява друго лице на ОС. Демонстрираната от подсъдимия агресия накарала св. М. да се разпорежи на св. Д. /служител в жилищната сграда/ да извика полиция. Последният подал сигнал на тел.112 и на място пристигнал полицейски патрул, включващ свидетелите К. М. и К. Х.. М. обяснил на двамата полицаи защо са ги извикали, когато пред сградата излязъл Ф., който продължавал да крещи на руски и български език. М. му разпоредил да предостави документ за самоличност, в резултат на което подсъдимият го блъснал, крещейки, че са „м.“ и го напсувал /“е.“/. Полицаяте пристъпили към неговото задържане като М. го хванал за едната ръка, опитвайки се да му постави белезници, на което Ф. се съпротивлявал, завъртайки и извивайки си ръката, опитвайки се същевременно да изблъска полицейския служител. Ситуацията била овладяна, след като с помощта на Х. свидетелят М. успял да му сложи белезници, след което го отвели в РУ – Б..

За установяване на посочената фактическа обстановка първата съдебна инстанция е извършила убедителен и почиващ на правилата на житейската логика анализ, за да обясни защо кредитира по-голямата част от свидетелските показания и отказва да даде вяра на заявеното от съпругата на подсъдимия и тяхната приятелка Е.П.. На формално основание съдът е разделил свидетелите на три групи. Към първата група е причислил А.А., К. Д., В.М., Я.З., К. М.а, В.Г., М.Ф., Х.К. и П.С.. Общото между изброените е, че

са присъствали на обявеното общо събрание и съответно имали възможност да възприемат демонстративното незачитане от страна на Ф. на общоприетите правила за общуване, ругатните му и проявена агресия към Ф.Н., а на по-късен етап и съпротивата му срещу органите на полицията. Разминаването между техните показания е несъществено и свързано с конкретните им възприятия на отделни елементи от развилата се ситуация. Безспорно е, че в своята съвкупност те разкриват по категоричен начин непристойните действия на Ф. и явното му неуважение към съществуващите обществени порядки. Свидетелите са възприели отправените от него обидни думи към част от присъстващите, проявената агресия към Надлер и оказаната съпротива срещу двамата полицаи, които били извикани по тяхна инициатива. Последният факт сам по себе си красноречиво свидетелства, че случващото се е излязло извън приемливите рамки за междуличностно общуване, принудило ги да потърсят помощ от органите на МВР. Към втората група свидетели съдът е отнесъл съпругата на подсъдимия Е.С. и тяхната приятелка Е.П., убедително разяснявайки защо не следва да се кредитира заявеното от тях. Близката им връзка с Ф. и заинтересоваността им от изхода на делото в този смисъл е причината да премълчават и съответно да преиначават неговото поведение, обяснявайки го с изпитваната емоция. Отричането от тяхна страна той е да е използвал обидни квалификации и ругатни по отношение на присъстващите се опровергава от многобройните показания на останалите очевидци в противна посока. Отделно от това и самите те не отричат изпитваната от Ф. емоция, обяснявайки я с опита да бъде отстранен от своя имот. В тази връзка и неговият защитник изтъкна пред въззивната исъдебна инстанция, че делото е останало неизяснено по отношение на развилата се ситуация в ЕС и причината за реакция от страна останалите срещу С. и П., което очевидно стои в страни от предмета на доказване в наказателния процес и практически няма пряко отношение към разглеждания въпрос дали поведението на Ф. запълва квалифицирания състав на престъплението хулиганство. Каквито и неправди последният да е изпитвал от поведението на своите съседи, той не е имал правото да има поведение, категорично забранено от закона и определено от правната норма като престъпление.

Последната група свидетели включва полицейските служители К. М., К. Х. и С. Х.. Показанията на последния са с несъществен принос, защото не е присъствал лично на инцидента, но общото между всички тях е

незаинтересоваността им от изхода на делото. В този смисъл няма причини заявеното от първите двама полицейски служители относно поведението на Ф. след тяхното пристигане да не бъде кредитирано. М. и Х. са категорични, че той не е изпълнил предупреждението им да спре да буйства и да им представи документ за самоличност, като ги обиждал и псувал, съответно блъскал и пречел да му поставят белезници. В този смисъл заявеното от тях позволява по един недвусмислен начин да се заключи, че поведението на подсъдимия е било насочено към оказване на съпротива на органи на властта при изпълнение на служебните им задължения. В подкрепа на техните показания е самият факт на задържането му и отвеждането му в РУ – Б., което би могло да се избегне при едно правомерно поведение от негова страна и съобразяване с дадените му разпореждания.

Въззивната инстанция намира за напълно неоснователни възраженията на защитника на Ф., че езиковата бариера между него и полицаите е довела до неразбиране какво точно се иска от него. Видно от свидетелските показания е, че Ф. е използвал обидни квалификации и ругатни и на български език, а на полицаите по никакъв начин не е демонстрирал, че не разбира какво искат от него. Напротив, обиждал ги е с напълно разбираемите дума „м.“ и използвана псувня на български език. Отделно от това им е оказал съпротива при задържането му, категорично заявено от двамата полицаи. Физическите предимства на последните очевидно не могат да бъдат аргумент в подкрепа на тезата на подсъдимия, че не е оказал никаква съпротива, защото тогава не би се наложило да бъде задържан. А и част от първата група свидетели също са възприели неговото поведение спрямо представителите на МВР, което е още един аргумент в подкрепа на извода, че те са истинни и съответно могат да бъдат ползвани за установяване на възприетата фактическа обстановка.

Отново следва да се подчертае, че възраженията за изпитвани силни емоции от един чужд гражданин по повод възможността да бъде отстранен временно от имота си, който се считал предаден и от адвоката, чийто услуги ползвал на по-ранен етап, не могат да оправдаят противоправното му поведение. А по отношение на оценките за правораздаването в страна член на Европейския съюз от негово име, съдът не взема никакво отношение поради очевидната им неотносимост към казуса.

Като неоснователни се възприемат и възраженията за допуснати

процесуални нарушения, свързани на първо място с липса на мотиви към атакувания съдебен ак и с допуснати нарушения на превода от английски език на заявеното от свидетеля Х.К.. Видно от изложеното от първата съдебна инстанция в мотивите към присъдата е, че те съдържат отговор на въпросите какво е поведението на подсъдимия на база смислен анализ на събраната доказателствена съвкупност, възприетата правна квалификация и съответните разяснения за вида и размера на наложеното наказание. В този смисъл може да се приеме, че съдът не е допуснал нарушения на изискванията към изготвяне на мотивите към присъдата си, още повече такива, че да водят до тяхната негодност и налагащи отмяната ѝ само на това основание. По отношение на твърденията за неправилен превод на заявеното от св. К. следва да се отбележи, че се касае за незначителна част от тях, свързани със значението на отделна дума, видно от съдебния протокол. Като се има пред вид квалификацията на преводача, твърденията от страна на защитника относно неточен превод на дума или реплика не могат да опорочат изцяло посоченото действие, особено като се има пред вид, че за същите обстоятелства са налице множество други свидетелски показания.

С оглед на установеното БлОС се съгласява с направения от проверяваната инстанция правен извод за наличието на съставомерно поведение от страна на подсъдимия Ф.. Корекция обаче е необходима с оглед установените факти по отношение практическата липса на квалификацията „хулиганството да се отличава с изключителен цинизъм или дързост“. С това уточнение налагащият се правен извод е, че на 08.08.2020 год., около 09.20 часа, в района на жилищна сграда „П.Л.“, находяща се в гр. Б., обл. Б., ул. „Г.“ №9, жалбоподателят Ф. е извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото /говорил на висок глас, крещял, нарекъл В.Д.М. от гр. Б. „е.“, ударил с ръка по лицето Ф.Х.Н. от гр. Б., отказал да съдейства на полицейските служители, пристигнали на място по сигнал като многократно отказал да им предостави документ за самоличност, нарекъл полицейските служители „м.“, блъснал К.Г.М. – полицаи при РУ – Б. и му казал „е.“/, като деянието е съпроводено със съпротива срещу органи на властта, изпълняващи задълженията си по опазване на обществения ред /извиване и размахване на ръцете с цел да не допусне полицейските служители М. и Х. да му поставят белезници/ - престъпление по чл.325, ал.2 във вр. с ал.1 от НК. По отношение на втората

квалификация по чл.325, ал.2 от НК, деянието му да се отличава по своето съдържание с изключителен цинизъм и дързост, подсъдимият се оправдава, в който смисъл атакуваната присъда следва да бъде изменена. Безспорно е, че от обективна страна поведението на Ф. запълва изцяло състава на приетото квалифицирано хулиганство, тъй като грубо нарушава обществения ред и изразява явно неуважение към обществото. Иначе не може да бъде определено описаното по-горе негово поведение, свързано не само с вербална, но и с физическа агресия, пренебрегвайки тотално нормалните правила за общуване в обществото. Отделно от това е налице и съпротива от страна на подсъдимия срещу орган на властта, упражняващ функции по опазване на обществения ред, в лицето на двамата полицейски служители М. и Х.. Отправените обидни квалификации и противодействието на подсъдимия срещу опитите на полицаите да му сложат белезници, не могат да бъдат определени по друг начин, освен като съпротива срещу правомерна упражнявана дейност по защита на обществения ред. Не е налице обаче посочената в обвинителния акт от прокурора и приета от първата съдебна инстанция квалификация „престъпното деяние да се отличава с изключителен цинизъм и дързост“. Последната изисква, отнесена към конкретният случай, такава вербална и физическа агресия срещу орган на власт, която значително надхвърля по интензитет и характеристики типичното нарушаване на обществения правопорядък. Използваната квалификация от Ф. по отношение представителите на МВР „м.“ и отправената псувня към М. запълват основния състав на типичното хулиганско поведение по смисъла на ал.1 на чл.325 от НК, без да надхвърлят поставените от законодателя граници в тази насока. Налагащият се извод на база приетата фактическа обстановка е, че само съпротивата срещу орган на власт, упражняващ функциите си по опазване на обществения ред, определя възприемането на по-тежката квалификация по чл.325, ал.2 от НК.

От обективна страна следва да се отбележи и обстоятелството, че действията на Ф. са извършени на публично място, били са възприети от множество хора, които са изпитали силно възмущение от този факт.

От субективна страна престъплението по чл.325, ал.2 от НК е извършено с пряк умисъл от дееца. Виновното му поведение се извлича от демонстрираното и доказателствено установено негово поведение, което потвърждава направените от съда изводи. Възражението за липса на вина

поради изпитваната от Ф. емоция и усещане за несправедливост от останалите членове на ОС, не може да бъде възприето, тъй като е относимо само към мотива за извършване на престъплението.

Настоящият състав на Окръжен съд намира, че не са налице основания за изменение на присъдата относно определеното на Ф. наказание. За престъплението по чл.325, ал.2 от НК предвидената от законодателя санкция е „лишаване от свобода“ до пет години. Отчитайки съотношението между смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, съдът го е определил в рамките на 6 /шест/ месеца „лишаване от свобода“, чието ефективно изтърпяване е отложено на основание чл.66, ал.1 от НК за срок от три години. Така са отчетени чистото съдебно минало, пенсионната възраст на дееца и добрите му характеристични данни от една страна, а от друга – извършване на деянието пред множество лица. Изхождайки от невисоката степен на обществена опасност на Ф. и изпитваната емоция във връзка с несправедливия според него опит да бъде отстранен от жилището му, Окръжният съд намира, че определеното му наказание в размер на 6 /шест/ месеца „лишаване от свобода“ е справедливо. Същото е близо до определения от законодателя минимум и заедно с отлагане на ефективното му изтърпяване на основание чл.66, ал.1 от НК с определянето на тригодишен изпитателен срок, е в състояние да гарантира постигане на целите по чл.36 от НК.

Съобразно признаването на дееца за виновен в извършване на престъплението по чл.325, ал.2 от НК, РРС е възложил в негова тежест сторените в хода на досъдебното производство разноси на основание чл.189 от НПК.

По изложените съображения и на основание чл.337, ал.1, т.2 от НПК Окръжният съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 500478/11.07.2023 год., постановена по н.о.х.д. № 20/2021 год. на Районен съд – Разлог, като **оправдава** подсъдимият И. Ф. да е извършил вмененото му хулиганство по чл.325, ал.2 във вр. с ал.1 от НК при условия, отличаващи го от съдържателна гледна точка с изключителен цинизъм и дързост.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението е окончателно.

На основание чл.395а, ал.1 във вр. с чл.55, ал.4 от НПК решението на въззивната съдебна инстанция да се преведе на руски език и да се връчи на жалбоподателя И. Ф..

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____